

NGUYỄN MẠNH BAO

KỲ MÔN
ĐỘN GIÁP

KÝ - MÔN ĐỘN - GIÁP

Thoán viết: Bác, bác dã, nhu biến cương dã,
bắt lợi hưu du vãng; Tiêu nhân trưởng dã, thuận
nhi chỉ chi quan tượng dã, Quân-tử thượng tiều-tức
đinh hư. Thiên hành dã.

彖曰：剝剝也。柔變剛也。
不利有攸往。小人長也。
順而止之。觀象也。君子
尚消息盈虛天行也。

Lời thoán nói rằng: Quẻ Bác là dèo gợt, mềm biến cứng, có chỗ đi chẳng lợi. Đạo tiều-nhân lên, thuận mà ngưng. Xem tượng Trời, người Quân-tử tốt hơn là nghỉ-ngơi, làm đầy chỗ voi. Đó là vẫn Trời vậy.

Xin xem quẻ Bác trong
Dịch-Kinh Tân-Khảo.

二陰 煙波釣
一陽 順逆叟
二至 還鄉歌
一達 雖難窮
陰一九宮窮
陽一九宮窮
天都來一掌中
地能了陰一掌中
若還鄉一掌中
能達鄉一掌中
能還鄉一掌中
能了陰一掌中
能了陽一掌中
能了天一掌中
能了地一掌中
能了若一掌中

YÊN BA ĐIỀU TÀU CA.

Âm dương thuận nghịch diệu nan cùng,
Nhị chí hoàn hương nhất cửu cung,
Nhược năng liễu đạt Âm dương lý,
Thiên-dịa đô lai nhất trưởng trung.

DỊCH

Âm Dương thuận nghịch diệu vô-cùng,
Hai Chí (1) vào trong một chín cung
Nếu hay liễu được Âm-dương lý
Trời-dắt trong Tay chẳng lя lung.

(1) Đông-chí và Hạ-chí.

KỸ - MÔN ĐỘN - GIÁP

Thuyết-minh

Vận của Trời-đất là cái đường lên xuống, đầy rỗi vời, voi đến cùng-cực rồi lại đầy, cũng như dương cực sanh âm mà âm cực thì sanh dương.

Đó là một định-luật dĩ-nhiên của Trời-đất của Tạo-hóa mà muôn loài đều phải tuân theo.

Phàm ở đời sự cũng như vật, từ động-vật cho tới thực-vật, khoáng-vật tức là những vật vô-trí vô-giác cũng đều theo một định-luật như vậy.

Cho nên đức Trạng-Trình lấy vật, lấy hình làm tượng cho sự việc sẽ xảy ra về sau như:

Long-vī xà đầu khổ chiến-tranh,

Cao - qua sứ sứ khởi đao binh.

Mã - đề dương cước anh-hùng tận,

Thân Dậu niên gian kiến Thái-bình. (1)

Hay là di tự của đức Gia-Cát Vũ-Hầu viết ở trên sà nhà « giải y nhì thoát » để cứu Lưu-Bá-Ôn khi họ Lưu vào đến Ngài thấy hai câu đối:

Vạn đại quân-sư Gia-Cát-Lượng.

Nhất thống sơn-hà Lưu-Bá-Ôn.

Nỗi giận, vào gần đến bàn thờ để phá bị đá nam-châm hút ngã xuống đất không dậy được vì áo giáp

(1) Có giải ở trang 653.

tru bẳng sắt, sau ngẩng nhìn lên sàn nhà thấy di-tự của Vũ-Hầu theo như vậy thoát thân được và hết sức phục Ngài là bậc Su-Phụ (dã-sử).

Xem như vậy (nếu không phải là dã-sử) thì vật cũng bị ảnh-hưởng của sự tiêu-trường theo cái thời của Trời-đất, cũng như người phải trải qua những bước thăng trầm, buồn thảm vui mừng, sung sướng đau thương Đó là đạo Trời vậy.

Không những sự nhận xét thường tình đó cũng đã có thể giải rõ cho ta hiểu một cách rộng-rãi về Đạo Thời.

— Ở trên tôi vừa nói vài sự nghiệm-xét thường tình và theo Kinh Dịch trong quẻ Bác, theo Thiên-vận thì cái lý do ấy cũng đã có thể giải rõ sự tương-tự ấy vậy. Vì rằng : trong Thập Can thì Can Giáp thuộc dương, can Ất thuộc Âm. Ất âm mà cường thịnh thì Giáp dương phải tránh đi đó là theo đúng với Thiên-lý. Cho nên Độn-Giáp là cái hình của Thái-Ất.

Thái-Ất tức là cái Ất thái-quá cái Âm thái-quá tức là Âm-cực. Âm-cực thì Dương suy. Dương suy át phải án-tàng tránh đi, mà Dương ở đây là Giáp tức là Độn-Giáp.

Gọi là Thái-Ất còn là để tả cái đời vật-chất ảm-u này, và thêm nữa để tả cái vòng thứ 4 tức là cái kiếp Âm-tột cực theo một vận-chuyển đến kiếp thứ 5 là một nơi dừng nghỉ. (Bộ Thái-Ất sẽ xuất-bản tiếp quyển này).

Theo khoa-học nghiên-cứu ta càng thấy cái Thiên-lý rất rõ ràng ăn-nhịp với lời Kinh và sự dùng âm-lịch và các giờ giấc theo Thập-can và Thập-nhi-chi mà trong đó có một sự huyền-bí rất rõ-ràng lên xuống ăn nhìp với cái định-luật căn-bản của Thiên-lý tức là Đạo-lý vậy. Cái định-luật đó ăn-nhịp với cả từ nước, cho đến ánh-sáng mặt Trời, đến cả đêm đến ngày, đến cả sự vận-chuyển của 4 mùa của Trái-đất, đến cả đường xích-dạo của mặt trăng.

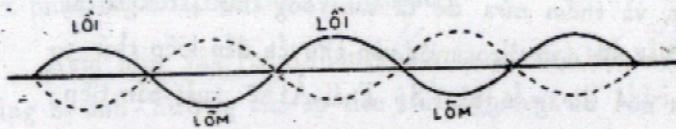
Như nước : Có những làn sóng lên xuống nhịp-nhang :

Sóng lên đầy thực tượng Dương.

Sóng xuống với rỗng tượng Âm.

Ánh-sáng của mặt Trời : Làn sóng ánh-sáng theo các nhà bác-học Âu-Mỹ đã nghiên-cứu như nhà bác-học Đức Hans Reichenbach trong quyển Atomes et Cosmos chương 93 có nói : « Nếu cái ánh-sáng là một làn-sóng thì nó có những tia âm và dương đổi theo những đường lồi và lõm của làn sóng.

HÌNH I

Hình trên tượng-hình hai làn sóng ánh-sáng, một bằng-yach đen, một bằng-chăm-chăm. Trong ca này thì các tia-sáng đều tắt vì cứ một cái lồi đối với một cái lõm hay một cái dương đối với một cái âm thì nó tự hút nhau và tự làm tắt. Đó là hiện-trạng tương-đối; tương-đều-hoa của Âm-dương. Nếu ta đi qua một cái hồ nước, ngắm những làn sóng tương-phản, tương-đối nhau, thì người ta sẽ thấy rõ-ràng chỗ gặp nhau của hai làn sóng, một cái ở trái lại, một cái ở phải lại, thì trong khoảng gặp nhau của hai làn sóng đó làm thành những ô vuông như bàn cờ, và có một vài chỗ có cái lồi của một làn sóng gặp cái lõm của cái kia tự phản nhau thành bằng-phẳng.

Fresnel là người đ^YPT tiên lấy các nguyên-nhận của làn sóng theo toán-học cũng như Huyghens lấy những hiện-trạng (diffractif) chiếu theo toán-pháp mà đến ông Young cũng không tìm được. Về sau những hiện-trạng ấy còn phải sửa-chữa bởi Kircheff. Những cách tính-toán phải coi như là cái Tiêu-di toán-pháp của làn sóng khoa-thủy-kính.

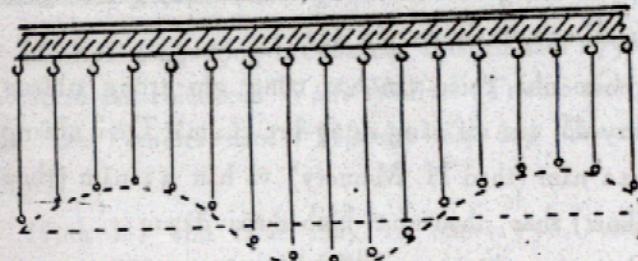
Cách thứ nhì của Fresnel nói về những hiện-trạng mà ta gọi là Định-thể Âm-dương.

Có hai làn sóng khác nhau:

- 1* làn sóng ngang.
- 2* làn sóng dọc.

Làn sóng ngang ta thường thấy ở trên mặt nước; đây thì những thể nhỏ của nước đun-đẩy từ trên xuống dưới nghĩa là thẳng hình thước thợ theo đường chạy của làn sóng :

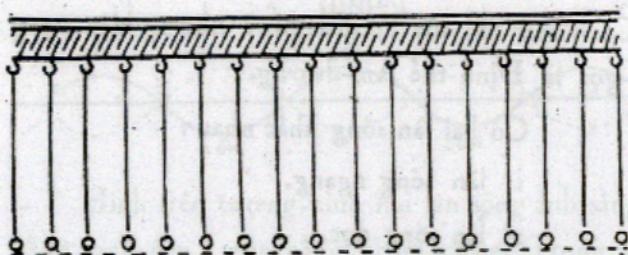
HÌNH II

Sự thành làn sóng ngang bởi sự lắc-lắc những thể tròn nhỏ treo trên đây.

2* — Trái lại những sóng dọc thì những thể nhỏ rung theo đường sóng chạy sinh ra những sự tan loãng và kết đặc rõ-rệt :

HÌNH III

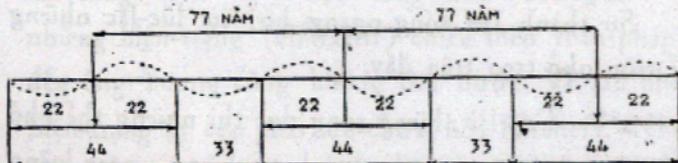
Sự thành làn sóng dọc bởi sự lùc-lắc những thẻ tròn nhỏ treo trên dây.

Trên dây là những thí-nghiệm của các nhà bác-học Au-Tây.

Ngoài khoa vật-lý-học mà tôi nói ở trên, khoa thiên-văn cũng cho ta những tài-liệu quý-giá để giải-thích cái uyên-lý ở trên đây.

Các nhà thiên-văn-học cũng ghi trong những sự thay-đổi của cái năng-dộng-lực của mặt Trời, những hạn 22 năm (theo H. Mémery) và hạn 33 năm (theo Brückner) theo nhau như hình dưới đây:

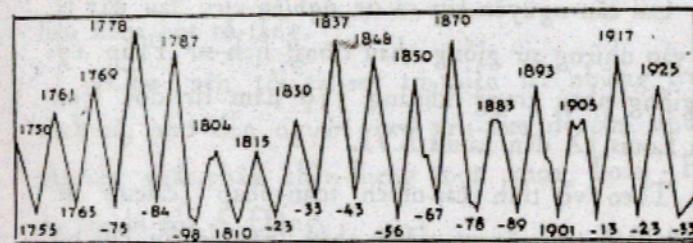
HÌNH IV

— Một hạn có 22 năm của một vòng 77 năm tiếp theo một hạn đầu 22 rồi đến hạn giữa 33 năm.

Theo lịch-sử Pháp mà ông Georgel kinh-nghiệm trong 4 hạn 11 năm thì năng-dộng-lực của mặt Trời lên cùng-cực (dộ 44 năm) và 3 hạn yên-tĩnh thái-bình chừng độ 33 năm.

HÌNH V

Hình cái năng-dộng-lực của mặt Trời từ năm 1750, theo các số đổi-chuyển của Wolf-Wolfer. (Trích ở trong quyển Les rythmes dans l' Histoire của ông Gaston Georgel).

Hình III cho ta sẽ thấy từ năm 1750, theo ông Georgel trong hình V từ 1804 đến 1830 (3 vòng) lên ít rồi đến một hạn rất mạnh như năm 1837, 1848, 1860 và 1870 (4 vòng) rồi đến những năm yên-tĩnh 1883, 1893 và 1905. Và từ 1917 thì lại trở lại rồi-reng.

Theo hình V thì cái hạn yên-tĩnh từ năm 1804, 1830 không đúng với cái cuộc thái-bình từ năm 1815, 1848 hình như chập giữa sự chuyển - vận về chính-trị và chuyển-vận của mặt Trời.

MỘT VÒNG VŨ-TRỤ HAY LÀ MỘT NĂM VŨ-TRỤ

Cái căn-nguyên của cả sự nghiên-cứu sau đây là dựa vào những sự giống nhau trong lịch-sử Pháp 17 lần giống nhau trong khoảng 539 năm từ đời Vua Vua Louis IX đến Louis XVI.

Theo về tính cái-nhiên toán-pháp (*calculs de probabilité*) thì một sự giống nhau liên-tiếp ấy chỉ có thể lấy Số-Mệnh, hay Thiên-Mệnh mà giải, tức là một Luật-định huyền-ảo mà từ xưa người Trung-hoa đã đặt ra nhiều cách tính để biết quá-khứ vị-lai như: Bốc-Phé, Kim-tiền-khóa, Lục-Nhâm đại-dộn, Kỳ-Môn Độn-giáp, Thái-Át Thần-kinh, Mai-Hoa dịch-số v.v... lưu-truyền đến bây giờ những bậc siêu-phàm về Tượng-số như bên ta có Trạng-Trình Nguyễn-bình-Khiêm còn để sắm lại, bên Trung-hoa có Gia-Cát-Lượng, có Lưu-bá-Ôn, Trương-Lương, Quí-cốc-Tử, Khương-tử-Nha, Văn-Vương đến bây giờ

hình như mai-một và những sách-vở còn lại hình như có sự nghi-ngờ, không có chủ-giải hưu-lý theo khoa-học. Đối với những môn Toán-học của Âu-Tây thì những sách ấy có một tính-cách lờ-mờ không rõ-ràng, cái lý dựa vào những chỗ huyền-bí lu-mờ cho nên nhân-loại hiện-thời siêu về thực-tế mà bỏ qua những môn-học siêu-linh, họ cho là huyền-ảo, là những sự bịa-đặt, ít ai chịu nghiên-cứu lại và thuyết-minh những môn cổ-học ấy bằng những bằng-cớ, vật-liệu khoa-học rõ-ràng.

Cho nên tôi tài-sor trí-thiễn lật những trang sách cũ, nhớ đến người xưa sưu-tầm để tìm những tài-liệu chắc-chắn chắn-hưng một khoa Toán - Học, huyền-bí của Á-Đông.

Các bạn hiếu-học cũng như tôi, ai nói đến sấm của Trạng-Trình cũng tấm-tắc khen-ngợi là Trạng là Thánh. Nhưng cụ Trạng-Trình cũng là người như ta, đời cụ cũng phải học-hỏi rồi mới đến trình-độ đó được. Các bậc Thánh-hiền đều như ta cả nhưng chỉ khác là tất cả mọi người không thể là Thánh được. Vì lẽ ấy, tôi dám bước vào một môn-học còn đầy sự tối-tăm và khò-tâm khảo-cứu để hiến các bạn hiếu-học một món quà vô giá.

Nhiều bạn còn quá thiên về thực-tế, chỉ-trích cho là những môn-học hoang-dàng, không căn-cứ, giả-mạo để lợi-dụng về chính-trị hay thương-mại để làm tiền Thiên-hạ. Cũng có một hạng người như vậy, nhưng chúng ta không thể không công-nhận một sự thực mà nó lại là một sự thực bộc-lộ trần-truồng, theo Thiên-lý mà tôi xin hiến các bạn ở dưới đây những tài-liệu khoa-học mà nó đã làm cho tôi phải qni-phục dưới cái tinh-thần vô-cùng rõ-rệt, vô-cùng sáng-lạng của các bậc Bác-Học Á-Đông cổ thời vây.

Ông Georgel đã lấy số 539 làm nguyên-tắc vì theo Thánh-kinh đạo Gia-tô (Bible) nói rằng : « Ai gieo yạ cho Thánh Caïn sẽ bị nguyên rủa 7 lần. Và ai gieo yạ cho Thánh Lamech sẽ bị nguyên rủa 77 lần 7 ».

Do Thánh-ngữ đó ông Georgel lấy những trang lịch-sử từ đời Vua Louis IX đến Louis XVI để rút ra một tỷ-lệ là cái hạn 539 năm át có những ảnh-hưởng trong đời người mà ông gọi số năm đó là « Mùa Vũ-Trụ » làm căn-bản. Hai lần : $539 \times 2 = 1078$ năm là nửa Năm Vũ-Trụ và một năm Vũ-Trụ theo Georgel có 4 mùa Vũ-Trụ tức là :

$$539 \times 4 = 2156 \text{ năm.}$$

Theo căn-bản đó mà tính và đổi-chiếu với các hiện-trạng trong lịch-sử của Pháp thì rất đúng, như

ông nhìn nhận cái tỷ-lệ « Vòng Vũ-Trụ » là có vây.

Cái vòng đó biểu-trương cái thời-gian ở giữa hai cái Văn-minh Hy-Lạp (Grèce) và Pháp. Hai vị Vua oai-hùng như Périclès và Louis XVI và 2 đấng anh-hùng cái thế là : Alexandre le Grand và Napoléon.

Theo Thiên-văn-học, cái vòng hạn đó tượng một thời-gian và điểm Xuân-phân (point vernal) chạy hết một vòng trong địa-bàn tức là 30° và một vòng « Chu-kỳ » (1) nghĩa là « Xuân-phân của Vũ-trụ này qua đến Xuân-phân Vũ-trụ kia là : 25.765 năm thì 30° độ là :

$$25765 = 2.147 \text{ năm}$$

12

Trong lịch-sử loài người, người ta sẽ thấy trong vòng 2156 năm hay Một năm Vũ-trụ thì có hai cái Văn-minh liên-tiếp nhau đều qua những hiện-trạng giống nhau. Bởi vậy mỗi một nửa kỳ-hạn là 1078 năm thì có những hiện-trạng trái nhau : một sự thắng trận thành ra bại trận, sự thịnh thành ra suy, một chính-thể Quân-chủ thành ra Dân-chủ, cũng như trong một năm có bốn mùa thì mùa thu đối với mùa xuân mùa đông đối với mùa hè.

(1) Chạy một vòng là 360° . Trong 360° thì có 12 lần 30° .